

COURANT.

en Wetenschappelijk

BLAD.

10 SEPTEMBER

Heer d' Aubigny eenvoudig zou worden afgekeurd. Na den afloop van

heer *d' Aubigny* eenvoudig zou worden afgekeerd. Na den afloop van den raad had de fransche gezantschaps-leider, de heer *Unabot de Jarnac*, onmiddellijk depeches naar Parijs gezonden, waarin de volgende uitdrukkingen voorkwamen: „De goede verstandhouding (*l'entente cordiale*) is hersteld; Engeland bewijst in de eenvoudige afkeuring van het gedrag des heeren *d' Aubigny* en erkent als eene genoegzame voldoening voor hetzelfde de afkeuring uit eigen beweging van zijn chef, den heer *Bruce*.“ In een naschrift dezer depeche werd van de te geven schadeloosstelling aan den heer *Prichard* gesproken, maar het cijfer omtrent werd gelaten. Dit zou, volgens de narijsche correspondentie, het congresmaat verhinderd hebben de

parijssche correspondentie, het gouvernement verhinderd hebben de getroffen schikking officieel bekend te maken, maar men kon toch verwachten dat dit binnen twee of drie dagen zou geschieden. Te gelijk had men bij de afkeuring van den heer d'Audigny, wegens zijn gehouden gedrag, te verwachten, als eene vergoeding voor hem, zijne verheffing tot een hooger en wellicht zijne verplaatsing.

Niet zodra was de bovengemelde depeche ontvangen, of men heeft zich weder ijverig gaan bezighouden met de voorbereiden tot s konings reis; de agenten der civiele lijst hebben den geheelen dag bestellingen gedaan; in de fabriek des Gobelins zijn de portretten van koningin *Victoria* en prins *Albert* aigemaakt, in de manufaktur van Sevres zijn de kostbaarste vazen ingepakt, een prachtige char-a-banc is reeds verzonden. Volgens meermemelde correspondentie zou voorts koningin *Victoria*, na den afloop van den kabinetraad, een eigenhandigen brief aan den koning geschreven hebben met de dringende uitnoodiging, om tegen het eind der maand te Windsor te zijn, als wanneer de vertrek van het koninklijk land zou zijn teruggekeerd. Op Neuilly heerschte dan ook groote blijdschap; de aanneming door Engeland van het dezerzijds gedaan voorstel had er grooter vreugde verwekt, dan de lijdning van den behaalden roem te Mogador en Isly.

— De *Sentinelles* van Toulon, als ook de *Constitutionnel*, bevelen berigten van de Marokkaansche kust, tot den 24sten Augustus, door de stoomboot *Asmodée* aangebragt. Volgens dezelve hadden de Maroccanen den 23sten een aanval gedaan op de fransche bezetting van het voor Mogador gelegen eilandje. De stoombooten *Groenland*, *Gassendi*, *Pluton*, en *Pedette*, almede een paar brikken, hadden den bevel bekomen de kust te naderen en den vijand af te wijzen; het vuur had van vijf tot half zeven ure geduurd, toen waren er nog drie kanonneerhoopen aangekomen, men had de stad ondermaai beschoten, was op nieuw geland en had de wijandelijke stekken verongefeld. De schepen *Trilon* en *Suffren* waren naar Cadix vertrokken; de *Jemmappes* en *Belle Poule* moesten ook mede derwaarts stevenen, waar hun vertrek was door bovengezegde gebeurtenis vertraagd.

PARIS, den 7den September.

Deze tijdingen schijnen inpassen geen onbepaald vertrouwen te vinden; althans een der berigten uit de hoofdstad zegt, dat een aide de camp van den Prins van Joinville, eerststeden alhier aangekomen, niets van gezegden aanval wist. Mogelijk is hij na zijn vertrek geschied.

Meer zeker is het verongelukken van de fransche stoomboot *Groenland*, die door zwaren mist den 26-ten Augustus des morgens drie uren ten zuiden van Larache, op de Marokkaansche kust is gearrand. Terstond verscheen een aantal Bedouinen op het strand, die den geheelen dag een levendig gewaarschuw onderhielden, te midden waarvan en zich steeds verdedigende, de equipage de bevelen van den scheps-kommandant uitvoerde, masten, ankers en geschut in zee wierp, zieken en gekwetsten aan boord der *Vedette* overboord, die op het hooren van de kanonschoten door de *Groenland* zwaart, het schip was toegesneeld. Later kwam ook de *Pluton* aan, aan welken boord de Prins van Joinville zich bevond, die zich op de *Groenland* bena- en schoon zich aan groot gevaar bloot stellende, zich met een oog van den staat van zaken wilde overtuigen; het onmogelijke ingezien hebbende om den bodem weder vlot te krijgen, beval de Prins het vaartuig in brand te steken, heizeen met orde geschiedde, en hij hi een der laatste was, die de stoomboot verliet.

En der dagbladen wil weten dat de heer d'Aubigny tot gouverneur der Markiezen-eilanden zou benoemd worden; dit komt echter niet waarschijnlijk voor.

Men vernemen dat de heer St. Aulaire, onze gezant te Londen, die zich sedert eenigen tijd alhier bevond, bevel bekomen heeft om naar zijnen post terug te keeren.

De stedelijke raad van Toulon heeft 20,000 fr. gestemd om den Prins van Joinville bij zijne terugkomst plegtig te ontvangen.

De minister van Binnenlandse zaken heeft op den 4den September vermeld, dat het ministerie thans de laatste hand legde aan de redactie der wetsontwerpen, die eerstdaags aan de beraadslaging der cortes moesten worden voorgelegd. Het bleef steeds de bedoeling der ministers om van de cortes de invoering van eenige organieke wetten te verkrijgen, die zij noodzakelijk oordeelden voor 'slands behoeften en belangen.

Het ministerie heeft ook eene vrij aanzienlijke meerderheid in de cortes. Men wilde dat de oppositie dit jaar niet een voortbrengsel der partij der beweging, die de worsteling tegen het gouvernement scheen te hebben ongezegen: zij zou voornamelijk gevoerd worden door de absolutistische partij, die zich sedert 1834 nog zoo stout niet had getoond en eene laatste poging scheen te willen wagen, om hare verloren invloed te herkrigen.

De verkiezingen moeten den 3den September een aanvang nemen. Intusschen was het zoo in de hoofdstad als in de provincien, tijdens de laatste herigten, rustig; het gouvernement meende op de troepen te kunnen rekenen.

Ter beurze van heden (7 September) waren genoteerd: 5 pCt. 119,85; 3 pCt. 81,75; Nap. r. 98,10; Spanje 34; Rom. L. 104 1/2.

DUI TSCHLAND.

FRANKFORT, den 7den September.

De Koning van Pruisen heeft den 31sten Augustus te Konigsbergen, op den dag der feestviering van het driehonderdjarig bestaan der hoogeschool der stad, met veel plegtigheid den eersten steen gelegd van een nieuw en naar een grootsch plan ontworpen gebouw voor die belangrijke wetenschappelijke instelling, welke ook wel naar hare stichter, den markgraaf Albrecht I, genoemd wordt. De thans regeerende Koning heeft eene nauwere betrekking op deze slichting, daar hij reeds sedert bijna zes en dertig jaren de waardigheid van rector magnificus over haar bekleedde. De plegtigheid had op een ruim plein plaats, waaraan zich al de genoodigden in statuten op een rij stelden. De spiet werd geopend en gesloten door afdeelingen studenten, allen, op oud-Duitsche wijze, in flauweelen rokken gekleed en met mutsen met witte vederen op het hoofd. Men trok het huis voorbij, waarin eenmaal de wijsgeer Kant heeft gewoond, die zoo zeer tot roem der Konigsberger hoogeschool heeft geleid en gearbeid, en bragt daar, door een levendig gejuich, hulde aan zijne nagedachtenis. Toen allen op het plein verzameld waren, verscheen de Koning. Allereerst werd nu door de talloze aanwezigen, onder de leiding van een zangerkoor, het lied: „God moge ons genadig zijn!“ aangeheven. Daarna werd aan den Koning, met eene gepaste aanspraak, troost en nimmer overgereikt. Zijne Majesteit nam die aan, en gaf het plegtig van den wensch, dat de voorgenomen bouw spoedig zijne voltooiing mogt bereiken, ook omdat daarin een bewijs van het beleven van goede tijden zou gelegen zijn. Na dit gezegd te hebben, wendde de Koning zich tot de geheele talrijke verzameling, en hield, terwijl overal eene eerbiedige stilte heerschte, de volgende merkwaardige aanspraak:

„Onze hoogeschool heeft eene baan van drie eeuwen met hooge eer afgelegd; zij heeft hare roeping getrouwelijk vervuld; zij heeft de wereld mannen zonder weerga, sterren der eerste grootte, geschonken. Haar vierde eeuwkring breekt aan, te midden der zegeningen eens langen vredes, onder het schijnsel van het zoo lang ontbeerde zonlicht. Wij kenmerken dien aanvang van eenen nieuwen tijdkring door het leggen van den grondsteen tot een nieuw gebouw voor hare werkzaamheden. Het oogenblik is gunstig, om haar uit volheid des harten eenen gelukwensch toe te roepen: de mijne is kort, maar van veelbetekenenden inhoud.

„Deze hoogeschool zij een brandpunt van licht! Om zulk een brandpunt van licht te zijn, schiep in ons Noorden Hertog Albrecht haar; hij die met een getrouwe harte het ware licht was toegedaan. Zijne schepping bewijst, dat hij dezelfde leus voerde, als de Vorsten nu hem; mijne leus, die mijns vaders, die van mijn volk: het voorwoord. Dat zij voor en na het wachtwoord onzer hoogeschool! Maar zij vergeet om nimmer op de dwaalbaar der komaat, of langs den weg der voortvreedenden brands, die, van duisternis omgeven al verder en verder om zich grijpt. Haar voorwoord zij dat van het licht der zonn, dat allen gelijkelijk bestraalt, werkelijk de distans verduist, tot in diepe helen dringt, het nachtespans verjaagt, kluften ontwikkelt, bloesems ontplooft, vruchten doende rijpen; vruchten, mijne heeren, door welker genot de menschen gezond worden. Die vruchten zijn de ware vreeze Gods — het begin van alle wijsheid — goede en reine zeden, liefde tot het leeren, liefde tot het

weten, liefde tot het handelen voor het algemeen welzijn — voor voor eervolle daden onder de vliengelen des adelaars.

„In het vaste vertrouwen, dat, onder den Goddelijken zegen, door de getrouwe zorg der leetaren en de edele gezindheid der jeugd, deze mijne wenschen vervuld zullen worden, denk ik te allen op, om, terwijl ik de hamerslagen doe, een driemaal herhaald, teltel en krachtig feestgejuich te brengen ter eere van onze Albertina, dat brandpunt van licht, ter eere van ons Noorden!”

De Koning deed nu, naar gebruikelijke wijze, de drie onderslagen, waarop een driemaal herhaald, blijkbaar uit getroffen gemoei derden opgerezen kreet ter eere des Konings en der hoogeschool volgde. Het feest werd met het roerend „Godt met ons allen“ Godt! besluten.

Des middags gaf de Koning op het slot eenen maaltijd aan de hoogleeraren en aan eenige studenten der Konigsberger hoogeschool, waarmede aan de afgevaardigden der vreemde hoogescholen, die het feest hadden bijgewoond.

— Ofschoon de Bondsvergadering den heer Wagner de uitgeloopte belooning van 100,000 fl. voor zijn electro-magnetisch werktuig niet heeft toegewezen, heeft de afgevaardigde van Pruisen, besloten, om hem eene gratificatie van 6000 fl. toe te slaan.

— Blijkens de aan den Koning ingediende officiële staten van de geboorten en sterften in Zweden van 1836 tot 1840 ingesloten, telde dat rijk in 1836 een bevolking van 4,025,439 zielen, waarvan 2,735,487 op het land en 1,289,952 in de steden. In 1840 bedroeg dezelve 3,138,887 zielen, waarvan 2,835,741 op het land en 303,146 in de steden. Daarvan woonde 84,164 in de stad Stockholm.

ENGELAND.

LONDEN, den 7den September.

Het Parlement is geregisterd, niet door de Koning in persoon, maar door eene commissie, namens H. M., gesloten met de volgende aanspraak:

„Mylords en Heeren!

„Wij hebben van H. M. in last ontvangen, de zitting van het Parlement te sluiten, en n. namens H. M., de meest opregte dankbetuiging te betuigen voor den gijver en de volstandigheid, waarmede gij, gedurende deze zoo werkzame en lange zitting, van uwe plichten hebt betrekking gekregen. De uitkomst is geweest dat menige welgevondene maatregel is aangenomen, welke op den loop van het land stipt in verpervonden en het algemeen welzijn te vermeerderen. H. M. heeft hare goedkeuring gegeven aan de wet, welke haar hebt aangeboden, betreffende de uitgifte van bankbiljetten, en waardoor, gedurende een bepaalden tijd, zekere voorregten aan de Engelsche bank worden verleend.

„H. M. vleit zich, dat deze maatregelen zullen strekken, om de geldelijke handelingen op hechten grondslag te vestigen, zonder het crediet voor den handel of den ondernemingsgeest te bemoeielijken.

„Wij hebben in last te berigten, dat H. M. van hare bondgenooten en van de buitenlandse Mogendheden steeds de verzekering gehatert vriendschappelijke gezindheid ontvangt.

„H. M. is onthut met de Franse regering in moeilijke twistvragen gewikkeld geweest, betreffende gebeurtenissen, welke in staat zouden geweest zijn, de goede verstandhouding en de vriendschappelijke betrekkingen tusschen dit land en Frankrijk af te breken.

„Het zal u genoeg doen te vernemen, dat door den geest van billijkheid en gematigdheid, welke de beide regeringen bezielde heeft, dit gevaar gelyk is afgewend ge worden.

„Mijne Heeren van het Huis der Gemeenten!

„Wij zijn door H. M. belast, u te bedanken voor den spoed, waarmede gij de gebeden voor de dienst van het jaar toegestemd hebt.

„H. M. heeft met de levendigste voldoening opgemerkt, dat, ten gevolge der gedragslijn, welke gij steeds goedgekeurd hebt, om de goede trouw ongeschonden te handhaven, hetgeen een billijk vertrouwen in de hechtheid der nationale hulphorpen geeft, gij eene aanmerkelijke vermindering in den jaarlijkschen last der Interessen van de nationale schuld hebt kunnen tot stand brengen.

„Mylords en Heeren!

„H. M. heeft ons het verlangen uitgedrukt, u gelijk te wenschen met de verbetering, welke zich bij onze manufacturen en onzen handel heeft opgedaan, en met de hoop, welke wij voeden dat wij, door den bijstand en de goedheid der Goddelijke Voorzienigheid, een overvloedigen oogst zullen erlangen.

„H. M. vocht tevens de hoop, dat gij, in uwe districten terugkeerende, overal het land bezielt zult vinden met een geest van rondborstige en opregte onderwerping aan de wetten.

„H. M. is verzekerd, dat deze geest, welke van zoo veel gewicht is voor de rustige ontwikkeling onzer hulphorpen en van onze kracht, door uwe tegenwoordigheid en door uw voorbeeld zal bevestigd en aangemoedigd worden.

„Wij hebben van H. M. in last, u te verzekeren, dat, wanneer gij geroepen zult worden om uwe parlementaire betrekkingen op nieuw te aanvaarden, gij volledig vertrouwen kunt hebben op hare

hartelijke medewerking tot uwe pogingen, om den maatschappelijken toestand te verbeteren, en het geluk en de welvaart van Haar volk te vermeerderen? Uit deze rede blijkt dus, dat het geschil met Frankrijk verdoofend is, en dat ons bewijs zich tevreden heeft bevonden met de afkeuring van het gedrag van den heer d'Aubigny. Naar sommigen verzekeren, zou, door tusschenkomst der Koningin zelve, de tegenstand van lord Wellington en sir Robert Peel ten deze overwonnen zijn.

In het Huis der Gemeenten is er oopens deze zaak nog eene interpellatie gedaan, doch sir Robert Peel heeft geantwoord, dat hij niet aan deze zaak in geen bijzonderheden kon treden, omdat hij zich voor het oogenblik moest bepalen met te verklaren, dat het geschil tot voldoening van beide regeringen was uit den weg geruimd. — Wat de zaken van Marocco betref, heeft de minister gezegd, dat hij volstrekt geene reden had om te geloven, dat de door Frankrijk aangegeven verbodsbepalingen niet zouden vervuld worden.

Tegen alderverwachting heeft het huis der Lords in zijne zitting van gisteren het vonnis door het gerechtshof van Dublin tegen O'Connell en zijne vrienden gewezen voor nietig verklaard. Deze beslissing is daarom zeer onverwacht geweest, omdat de groote meerderheid der regters, die over de zaak geroepdpleegd waren, zich voor de handhaving van het vonnis verklaard had. Ook in de zitting van gisteren hebben de Lordkanselier en lord Brougham zulk eene beslissing gesproken. Lord Denman daarentegen heeft beweerd, dat de gebrekkige wijze waarop de lijst van de gezworenen was opgesteld die de uitspraak hebben gedaan, de nietigheid van het vonnis moest na zich slepen. Dadelijk schaarden zich eenige Lords aan de zijde van dezen laatste. De beslissing is met een kleine meerderheid van stemmen genomen, daar de niet-regtsgeleerde leden van het Hogerhuis zich van de stemming hebben onthouden.

Het gevolg van deze uitspraak zal zijn dat O'Connell en zijne vrienden onmiddellijk zullen worden in vrijheid gesteld en het is niet te verwachten, dat men er aan denken zal om het langwiel en uit den aard der zaak moeilijke proces te hervatten.

Men heeft opgemerkt dat in de sluitingsrede van het parlement met geringschuldigheid van de zaken van Ierland gesproken wordt. Wellicht is dit te bejachten, want het den vorigen dag door de Lords genomen besluit.

Donderdag namiddag heeft men te Dublin de gewichtige tijding van de uitspraak van het Hof der Lords in de zaak van O'Connell overblijven. In weinige minuten verspreide zich dit nieuws door de ganse stad. Algemeen hadt men eene tegengestelde beslissing verwacht. Als spoedig deed zich hoorden der klokken van de St. Kath. St. Janiskerk hoorden, ten teken van vreugde, en volksdoopten kwamen bijeen, die hunne blindchap over dezen onverwachten uitslag te kennen gaven. De rust is echter niet in het minste gestoord. Den volgenden dag zal de regering ontogen door de hoofdstraten en voorstadten van Dublin plaats hebben. Het is bekend dat O'Connell en zijne medegevangenen afreizen uit de gevangenis en henneds omstributangen wende Verzadering van het afscheidingsgenootschap te gelyden. Een talrijke volksmenigte heeft zich zelfs Donderdag avond rondom de gevangenis versameld, met het voornemen, om den ganschen nacht daar te wachten, voor het geval, dat de gevangenen (martelaren) worden zij in de berigten uit Dublin genoodigd, den ochtend, zeer vroeg, mochten ontslagen worden. Het schijnt echter onwaarschijnlijk, of zij niet nog tot zaterdag in de gevangenis zouden blijven.

De heer O'Connell moet het bericht van de uitspraak der Lords ontvangen hebben, zonder de minste bevreemding aan den dag te hebben gelegd. Een groot aantal zijner vrienden werd in den loop van den avond tot hem toegelaten, ten einde hunne belangstelling in deze wending der zaak te kennen te geven.

Men heeft in de vereniging der republiken besloten, waarschijnlijk om opscheiding te vermijden, dat er geene algemeene verlichting zou plaats grijpen; sommige huizen werden echter geillumineerd.

Gisteren heeft de plegtige doop van den jonggeboren Prins plaats gehad.

Gisteren waren de 3 pCt. gecons. 99½; Nad. 2½ pCt. 62½; 5 pCt. 100%; 4 pCt. 96½; Spanje 22½; Passivo 5½; Columbia 13%; Mexico 35½; Braz. 84½.

BELGIE

BRUSSEL, den 8den September.

Bij een dekreet van den 7den dezer, wordt de onmiddellijke len uitvoer legging der bepalingen bevestigd, waartoe zich België bij het traktaat van den 1sten dezer jegens de Tolvereeniging verbonden heeft. Dit dekreet houdt het volgende:

Art. 1. De pruisische schepen zullen voortaan aan geene andere loopen en baken gelden onderworpen wezen dan die de nationale belgische schepen betalen. — De schorsing der terugbetaling van den Scheidstof wordt ten opzichte der pruisische schepen en vaartuigen opgeheven.

Art. 2. De douane-regten op de wijnen, uit de staten der Tolvereeniging voortkomende, worden zoo te land als ter zee tot op 50

centimes per hectoliter voor de wijnen in vaten en tot op 2 francs per hectoliter voor de wijnen in flesschen verminderd; het tegenwoordig bestaand accijnsregt op dezelfde wijnen wordt met 25 ten honderd verminderd.

Art. 3. De tegenwoordige regten op de zijden stoffen uit de staten der Tolvereeniging komende, worden met 20 ten honderd verminderd.

De Moniteur voegt bij de mededeeling van dit dekreet het bericht, dat het, voor dat zelfs de wederzijdsche ratificatie zijn uitgewisseld, tot gevolg zal hebben, dat de verhoogde regten op het belgisch ijzer bij den invoer in Pruisen onmiddellijk buiten werking zullen worden gesteld.

Koning Leopold heeft bij een besluit van den 3den September de uitvoering geregeld van art. 3 der wet wegens de differentie regten, waarbij, bij wijze van uitzondering, de jaarlijksche invoer van 7 miljoen Ned. ponden java-koffij tegen het laagste regt is toegestaan. Dat besluit bepaalt, dat voor dezen invoer voortloopt de tolkantoren van Antwerpen, Gent en Luik geopend zullen zijn, waar dan voordaanige koffij slechts fr. 9,99 aan regt van 100 Ned. ponden zal worden betaald. De aldaar nog in 1844 op deze voorwaarde toe te laten koffij zal bedragen: te Antwerpen 2,075,000, te Gent 208,000 en te Luik 513,000 ponden. De 7 miljoen ponden zullen, van 1 Januarij 1845, jaarlijks over de drie kantoren aldus worden verdeeld: te Antwerpen zullen toegelaten kunnen worden 4,530,000 ponden; te Gent 950,000 en te Luik 1,200,000. De beide laatste artikelen van het besluit luiden aldus:

Alleen Java-koffij, uit de Nederlanden aangevoerd door Nederlandsche of Belgische schepen, zal onder deze gunstige beschikkingen worden toegelaten.

Bij Koninklijk besluit van den 4den dezer, is de baron van den Steen, thans gouverneur van Luik, tot gezant bij den Heiligen Stoel benoemd, en in zijne tegenwoordige betrekking vervangen door den heer H. de Brouckere, tot dus verre gouverneur der provincie Antwerpen. Men houdt het er voor, dat de verwijdering van den heer van den Steen in verband staat met een twist, waarin hij met den provincialen raad van Luik was geraakt, welks leden hij heeft bevestigd om zich in persoon bij den Koning te beklagen over de bekende maatregelen der Pruisische regering, tot het bezwaren van het Belgische ijzer.

Te Luik wilde men weten, dat de baron van den Steen voor de hem opgedragen betrekking zou bedanken.

De heer Malou, lid van de kamer der vertegenwoordigers, is door den Koning, in plaats van den heer H. de Brouckere, tot gouverneur der provincie Antwerpen benoemd.

Z. K. H. de Prins van Pruisen werd op zijne terugreis van Engeland hervaarts gewacht. Thans verneemt men, dat hij op uitnodiging van den Koning te Ostende zal ontschepen, maar zich terstond over Antwerpen naar Holland begeven zal.

NEDERLANDEN

BREDA, den 9den September.

In onzen Nummer van 20sten Sept. is melding gemaakt van den heer H. Stroobman, tot onderwijzer aan de Koninklijke Akademie te Delft vermeld. Wij kunnen thans dit bericht verbeteren, door te vermelden, dat Z. M. s. bij besluit dd. 21 Augustus 1844, n. 12, den heer H. Stroobman, gewezen-leetor in des verbande aan de Koninklijke Militaire Akademie te Breda, aangesteld heeft tot leetor in de wiskunde aan de Koninklijke Akademie te Breda, van de burgerlijke ingeniens, en, te Delft, en zulk een betrekking den heer van de leetor.

Bij Koninklijk besluit van den 3den September 1844, n. 10, is de heer van de administratie van het waterschap van de Noordde ployeerd tot het afgedeen bestuur behoudende, in plaats van wijlen den heer C. H. van West, beoemd jhr. mr. J. van Eddekinge, staatsraad, agent van het ministerie van Financien te Amsterdam.

De Minister van Financien heeft bekend gemaakt, dat gater voering van het bepaalde bij art. 3 van de Koninklijke besluiten van den 5den dezer (Staatsblad n. 46), ten kantore van den Agent van het Ministerie van Financien te Amsterdam, van Maandag den 8den tot en met Zaterdag den 23sten dezer des namiddags twee uren, zal worden gevaceerd tot het aannemen der verklaringen van de houders van Domein-Losrenten, uitgegeven door het voormiddig Amsterdamsche Syndicaat, reukende op ten honderd, welke de aflossing met den 1sten October aansaande verlangen van de daarin vermelde kapitaalhouders die alzo niet begeren te verwisselen tegen inschrijvingen in het Grootboek der Nationale Schuld reukende op ten honderd op den voet van het bepaalde bij de artikelen 1 en 2 van de Koninklijke bovengemeld besluit, mitsgaders tot het, als op 1sten October 1844, te Breda, stempelen en daarna teruggeven van de Domein-Losrenten, welke tot dat einde, bij het doen van de gezegde aflossing, ten voormelden kantore moeten worden aangeleverd.

Ten opzichte van de raadpleging der kapitaalhouders en de gaters in het belang van de op te plaatsen, als door Z. M. s. beoield, Minister van Financien, bij besluit van den 20sten Augustus 1844, n. 12, is bepaald, dat de bewaarders van de hypotheeken en het kadaster, op

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdruckers en Boekverkoopers.